

தந்தையர்களுக்குத் தேவனுடைய வார்த்தை [6:4]

1800களின் போது, அமெரிக்க எல்லைப் பகுதிகளில் தங்களின் உரிமை கோருதல்களை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பல குடும்பங்கள் தங்களின் இல்லங்களை விட்டு மேற்கு நோக்கிப் பயணப்பட்டன. இந்த முன்னோடிக் குடும்பங்கள் பெரும்பாலும் சரக்கு இரயில்களில் ஒன்றுகூடிப் பயணப் பட்டன. எந்த ஒரு சரக்கு இரயிலிலும் சாரணர் என்பவர் முக்கியமான வராயிருப்பார். அவர் சூழ்நிலையை ஆராய்வதற்காக சில வேளைகளில் ஓரீரு நாட்கள் இரயிலுக்கு முன்னதாகவே சென்று விடுவார். அவர் இந்தியர்களை (செவ்விந்தியர்களை) கவனிப்பார். அவர் தண்ணீர் இருக்கும் துளைகளைக் கவனித்து, ஆறுகளைக் கடக்க மிகச் சிறந்த இடங்களைக் கண்டறிவார். அச்சுறுத்தும் தட்பவெப்ப சூழ்நிலைகள் ஏதேனும் உள்ளதா என்று காண்பதற்காக அவர் ஆகாயத்தை கண்ணோக்கி ஆராய்வார். வரக்கூடிய ஆபத்துக்களை சுட்டிக்காட்டுதல், எதிரிகள் வருகின்றனரா என்று கவனத்துடன் பார்த்தல், மற்றும் சரக்கு இரயிலானது செல்வதற்கு மிகவும் பாதுகாப்பான வழியைத் தேர்ந்தெடுத்தல் ஆகியவை சரக்கு இரயில் சாரணரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தன.¹

ஒரு கருத்தமைவில், தந்தையர்கள் ஒவ்வொரு இல்லத்திலும் இந்த சரக்கு இரயில் சாரணர்களைப் போலப் பணியாற்றுகின்றனர். நீங்கள் ஒரு தகப்பன் என்ற வகையில் உங்கள் குடும்பத்தை வாழ்வு முழுவதும் எடுத்துச் செல்லுகின்றீர்கள், உங்கள் மனைவிக்குத் தலையாயிருந்து உங்கள் பிள்ளைகள் தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையை நடத்தத் தேவையானவற்றை அளிக்கின்றீர்கள். உங்கள் பணிப் பொறுப்பு தேவனை நோக்கிய திசையில் உங்கள் முழுக் குடும்பத்தையும் - அப்பா, அம்மா, மற்றும் பிள்ளைகள் ஆகிய அனைவரையும் - காத்துக் கொள்வதை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது.

உங்கள் குடும்பம் ஒரு சரக்கு இரயிலில் செல்லுகின்றதாகச் சித்தரித்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் பயணம் செய்கின்ற எல்லைப் பகுதி மிகவும் அபாயம் உள்ள பகுதியாகும். எதிரிகள் தாக்குவதற்குத் தயாராக உங்களைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ளனர். சுற்றுச் சூழல் மிகவும் கடுமையானதாக உள்ளது. எதிர்பாராத அச்சுறுத்தல்கள் ஒவ்வொரு வளைவிலும் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ளன. அவையெல்லாவற்றையும் கடந்து செல்வதற்கு உங்கள் குடும்பம் உங்களைத் தான் நம்பியிருக்கின்றது. அவர்கள் உங்களை சாரணராகப் பார்க்கின்றனர்.

செல்லும் வேகத்தை அமைக்கவும் செல்லும் திசையைத் தீர்மானிக்கவும் அவர்கள் உங்கள் முடிவுகளையே சார்ந்துள்ளனர். எல்லாப் பேரழிவுகளையும் நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

பவுல், 6:4ல் இல்லத்தில் தந்தையின் தலைமைத்துவத்தை எடுத்துரைத்தார்: “பிதாக்களே, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல், கர்த்தருக்கேற்ற சிட்சையிலும் போதனையிலும் அவர்களை வளர்ப்பீர்களாக.” இந்த வசனப் பகுதியின் அத்தியாவசியமான சத்தியம் பின்வருமாறு: தந்தையர்கள் தங்கள் இல்லங்களில் தேவபக்தியுள்ள வழிநடத்துதலைச் செய்யும்படி தேவன் அழைக்கின்றார்.

நீங்கள் ஒரு தனியார் வியாபாரத்திலோ அல்லது தபால் சேவையிலோ பணியாற்றலாம். நீங்கள் சுய வேலை வாய்ப்புடையவராக இருக்கலாம். உங்கள் குடும்பத்தின் மேற்கூரைக்காகவும், உணவுக்காகவும் நீங்கள் ஏதேனும் வேலை செய்யலாம், ஆனால் அது உங்களின் முக்கியமான பணியல்ல! ஒவ்வொரு வாரமும் நீங்கள் செய்யும் வேலைக்குக் கொடுக்கப் படுவது உங்களின் முக்கியமான பணியல்ல. உங்கள் குடும்பம்தான் உங்களின் முக்கியமான பணியாக உள்ளது! அவர்களை வழிநடத்தும் பணிப் பொறுப்பைத் தேவன் உங்களிடம் தந்துள்ளார். அவர்களுக்காகத் தேவன் நியமித்துள்ள அடைவிடத்தை அவர்கள் பத்திரமாய் சென்றடையும் படி அவர்களை அபாயகரமான எல்லைப் பகுதிகளில் நீங்கள் ஜாக்கிரதையாய் நடத்திச் செல்ல வேண்டுமென்று அவர் எதிர்பார்க்கின்றார். அதை அவர்களுக்காக அவர் ஆயத்தப்படுத்தி வைத்துள்ளார். இந்தப் பணியைச் செய்து முடிக்க தேவனுடைய வசனம் நமக்குத் தருகின்ற உட்கண்ணோட்டங்கள் யாவை? வசனம் 4ல் பவுல், தந்தையர்களுக்கு எதிர்மறை மற்றும் நேர்மறையான அறிவுறுத்தல்களைத் தந்தார்.

உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாதீர்கள்

பவுல், “பிதாக்களே, நீங்களும் உங்கள் பிள்ளைகளைக் கோபப்படுத்தாமல்” (6:4அ) என்று கூறினார். “கோபப்படுத்துதல்” (கிரேக்கம்: *parorgizomai*) என்ற வார்த்தையானது “கோபத்தைத் தூண்டுதல், கோபத்தை, கசப்புணர்வை எழுப்புதல்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. இது, நமது பிள்ளைகள் வெறுப்புணர்வினால் கொதிக்குமளவுக்கு அவர்களைக் கோபப்படுத்துதல் என்பதாக உள்ளது. இது நடக்கும் போது, அவர்கள் நம்மைக் கவனிப்பதை நிறுத்தி விடுகின்றனர். அவர்கள் நமது நடத்துவத்தைப் பின்பற்றுவதை நிறுத்தி விடுகின்றனர். மக்கள் தங்களுக்காகத் தேவன் தேர்ந்தெடுத்துள்ள நடத்துனர்களைப் பின்பற்றுவதை நிறுத்தி விடுகின்ற போது இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. நாம் எல்லைக் கோட்டைக் கடந்து சென்று நமது பிள்ளைகள் வெறுப்படையும் அளவுக்கு அவர்களை எரிச்சலூட்டும் சில வழிகள் யாவை?

1. அளவுக்கு அதிகமான பாதுகாப்பு. நாம் நமது பிள்ளைகள் அளவுக்கு மீறி அன்பைப் பொழிந்து அவர்களுக்கு மூச்சு முட்டச் செய்யக் கூடும்.

இதை நாம் அவர்கள் தங்கள் சுயசாதனைகளை ஆராய்ந்து செய்ய ஒருக்காலும் அனுமதிக்காதபோது செய்கின்றோம். அவர்கள் ஒருக்காலும் சுதந்திரமாய்ச் செயல்படாதபடியும் விஷயங்களை எவ்வாறு சுயாதீனமாகக் கையாள்வது என்று கற்றுக் கொள்ள அவர்களுக்கு வழியை அனுமதிக்காமலும் நாம் அவர்கள் மீதான நமது கட்டுப்பாடுகளினால் மிகவும் குறுக்கிவைத்துக் கொள்ள முடியும்.

2. பட்சபாதம். குடும்பத்தில் உள்ள பல்வேறு பிள்ளைகளின் ஆர்வம், அக்கறை அல்லது ஈடுபாடு ஆகியவற்றில் நாம் சமநிலையில் இல்லாத வேளையில் பட்சபாதம் காண்பிக்கின்றவர்களாகிறோம். யோசேப்பு, அவரது தந்தை மற்றும் அவரது சகோதரர்கள் ஆகியோரின் வரலாற்றைப் படித்துப் பாருங்கள். பட்சபாதத்தினால் அவர்கள் பெற்றிருந்த போராட்டங்களைக் கவனியுங்கள்.

3. உற்சாகம் இழக்கச் செய்தல். “நீ எதையும் உருப்படியாகச் செய்ய மாட்டாய்” அல்லது “நீ எதையும் சரியாகச் செய்ய இயலாது” என்பது போன்ற சிந்தனைகள் தந்தையிடம் இருப்பதாக அல்லது அவ்விதமான வார்த்தைகளை தந்தையிடமிருந்து ஒரு பிள்ளை கேட்பதாக ஒருக்காலும் நேரக் கூடாது.

4. படியெடுத்தல். தந்தையர்கள் ஒவ்வொரு பிள்ளையையும் ஒரே மாதிரி உருவாக்க முயற்சி செய்யக் கூடாது. நாம் நமது சிந்தையில் கொண்டுள்ள அச்சில் அவர்களைப் பிழிந்து வார்க்க முயற்சி செய்யக் கூடாது. பிள்ளைகள் தங்கள் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கு அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் தேவைப்படுகின்றது.

5. புறக்கணித்தல். பின்வருமாறு எழுதும் பொழுது இராபர்ட் கோல்ஸ் அவர்கள் தமது இலக்கில் இருந்தார்:

அமெரிக்காவில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு ஒழுக்க நோக்கம் ஒன்று மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறதென்றே நான் நினைக்கின்றேன். அவர்களைச் சரியான கல்லூரிகளில் சேர்க்கவும், அவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த உடைகளை வாங்கித் தரவும், அயலகத்தில் நேர்த்தியான மற்றும் செல்வாக்குள்ள வாழ்வை வாழும்படி செய்து அங்கு அவர்கள் மிகச் சிறந்த பொம்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் உற்சாகமான வகையில் விடுமுறையைக் கழிக்கவும் மற்றும் பலவகையானவற்றைப் பெறவும் வாய்ப்புக்களைத் தரவும் அவர்கள் பெற்றோர்களைக் கொண்டுள்ளனர் ... இந்த நாட்களில் பெற்றோர்கள் மிகவும் கடினமாக உழைக்கின்றனர்; மற்றும் அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு மிகச் சிறந்ததென்று தாங்கள் உணருகின்றவைகளை வாங்கித் தருகின்றனர். இருப்பினும் மிகச் சிறந்த விஷயம் அதிகமாக நடைபெறுவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுடன் குறைந்தபட்சம் அதிக நேரம் செலவிடுவதில்லை.²

6. கொடுமை. தந்தையர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடம் கொடுமையாக நடந்து கொள்ளவோ அல்லது, தங்கள் சொந்த கோபம் அல்லது கசப்பு அல்லது வெறுப்பை அவர்கள் மீது சுமத்தவோ உரிமை கொண்டிருப்ப

தில்லை. (தங்கள் பிள்ளைகளைத்) தவறாக நடத்துபவர்களில் பெரும்பாலானோர் ஒரு காலத்தில் தவறாக நடத்தப்பட்டவர்களாகவே உள்ளனர், ஆனால் கிறிஸ்தவத் தந்தை இப்படிப்பட்ட சுழற்சியைத் தொடர அனுமதிப்பவராயிருக்கக் கூடாது.

தந்தையர்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்ளுதலைச் சோதனையிடுகையில் தவறி விடுவதும் மற்றும் நமது பிள்ளைகளைக் கோப்படுத்துவதுமான செயல்களைத் தவிர்த்து விட வேண்டும். சில வேளைகளில் எனது பிள்ளைகளை என்னிடத்தில், “நீங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்வதில்லை” என்று கூறுவது உண்டு. சில வேளைகளில் அவர்கள் கூறுவது சரியாகவே இருக்கின்றது; நான் நியாயமாயிருப்பதில்லை. தேவன் என்னிடத்திலிருந்தும் ஒவ்வொரு தந்தையிடத்திலிருந்தும் அதிகமானவற்றை எதிர்பார்க்கிறார்.

உங்கள் பிள்ளைகளை வழிநடத்துங்கள்

மூன்று கால்களுள்ள முக்காலியொன்றைப் பற்றி ஒரு கணம் நினைத்துப் பாருங்கள். அது (சரியாக) நிற்பதற்கு மூன்று கால்களும் தேவைப்படுகின்றது. அதில் ஒரு காலை எடுத்து விட்டால், அது சரியாக நிற்க முடியாது. உங்கள் பிள்ளைகளை வழிநடத்துவதற்குப் பவுல் மூன்று கூறுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தந்தையின் தலைமைத்துவம் வெற்றிகரமாகவதற்கு இந்த மூன்று கூறுகளும் தேவைப்படுகின்றன.

1. மென்மைத் தன்மை. இந்தக் கருத்தானது “வளர்ப்பீர்களாக” (கிரேக்கம்: *ektrepho*) என்ற சொற்றொடரில் காணப்படுகின்றது. நேர்ப்பொருளில் இது “பக்குவமடையும்படி போஷித்தல், வளமுட்டுதல், வளர்த்தல், வளர்வித்தல் அல்லது மென்மையான கவனிப்புடன் தேவையானவற்றை அளித்தல்” என்று அர்த்தப்படுகின்றது. தேவபக்தியுள்ள தந்தையர்கள் மென்மையான மனிதர்களாக உள்ளனர். ஆலன் லாய் மெக்கின்ஸ் அவர்கள், “உறவுமுறைகள் என்பவை இரக்கம் என்ற அடுக்குப் பாளங்களைக் கொண்டு நேர்த்தியான ஒரு பளபளப்புப் பூச்சு போன்று கட்டியெழுப்பப்படுகின்றன” என்று கூறினார்.³

தந்தையர்களே, உங்கள் பிள்ளைகளை வழிநடத்துவதற்கு நீங்கள் மென்மை மற்றும் இரக்கம் ஆகியவற்றில் நன்கு தேர்ச்சியடைய வேண்டும். நாம் எவ்வாறு மென்மைத் தன்மையை மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும்?

(1) உங்கள் பிள்ளைகள் கூறுவதை கவனியுங்கள், அவர்களின் உணர்வுகளை நீங்கள் மதிப்பதை அவர்கள் அறிய அனுமதியுங்கள். நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை மதிப்பதை அவர்கள் அறிய அனுமதியுங்கள்.

(2) நீங்கள் தவறு செய்யும் போது அல்லது மிகவும் கடுமையாக நடந்து கொள்ளும் போது அதை அறிக்கையிட்டு அவர்களின் மன்னிப்பைக் கேட்பதற்குப் போதிய அளவு பெரிய(மனமுள்ள)வராயிருங்கள்.

(3) தொடக்கூடியவராயிருங்கள் - அணைப்புகளில் தாராளமாயிருங்கள்.

(4) பிள்ளைகளை உறுதிப்படுத்துங்கள்; அவர்களின் முயற்சிகளில்

அவர்களை உற்சாகப்படுத்துங்கள்.

(5) நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை நடத்தும் விதம் பற்றி உங்கள் துணை (கணவர்/மனைவி) தரும் கருத்துக்களைக் கவனியுங்கள்.⁴

மென்மையான தலைவர்களாய் இருக்கும்படி தேவன் நம்மை அழைக்கிறார், அது மனிதத்துவமல்லாதது அல்ல. மனிதர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பேணிக்காக்கும் போது அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவன் அர்த்தப்படுத்துவதின்படி இருக்கின்றனர்.

2. ஒழுக்கம். பிதாக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கர்த்தருக்கேற்ற "சிட்சையில்" (கிரேக்கம்: *paideia*) அல்லது "ஒழுக்கத்தில்" வளர்க்க வேண்டும். இது, "விதிகள் மற்றும் முறைமைகள், வெகுமதிகள் மற்றும் அவசியமாகின்ற பொழுது தண்டனைகள் ஆகியவற்றினால் பயிற்று வித்தல்"⁵ என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றது. பிலாத்து இயேசுவைப் பற்றிக் கூறியதைப் பதிவு செய்வதற்கு லூக்கா இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்: "ஆனபடியால் இவனைத் தண்டித்து விடுதலையாக்குவேன் என்றான்" (லூக். 23:16). நாம், "எந்த சிட்சையும் தற்காலத்தில் சந்தோஷமாய்க் காணாமல் துக்கமாய்க் காணும்; ஆகிலும் பிற்காலத்தில் அதில் பழகினவர்களுக்கு அது நீதியாகிய சமாதான பலனைத் தரும்" (எபி. 12:11) என்று வாசிக்கின்றோம்.

ஜேம்ஸ் டோப்ஸன் அவர்கள், மனைவிருப்பத்தை உருவமைத்தல் என்று சிட்சையை விவரிக்கின்றார். இதைச் செய்வதற்கான அவருடைய ஆலோசனைகளில் பின்வரும் கருத்துக்களும் உள்ளன.⁶

(1) எல்லைகளை அவை அமுல் படுத்தப்படுவதற்கு முன்னதாகவே விளக்கப்படுத்துங்கள். ஒரு பிள்ளைக்கு, அவன் ஒரு விஷயத்திற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதற்கு முன்தாகவே, ஏற்புடையது எது என்பதை அவன் அறிய வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

(2) எதிர்ப்புடன் அறைகூவல் விடப்படும் பொழுது, தன்னம்பிக்கை மிக்க தீர்மானத்துடன் பதில் அளியுங்கள். மனைவிருப்பங்களின் யுத்தம் நடைபெறும் பொழுது, பெற்றோர்கள் திட்டவட்டமாகவும் தன்னம்பிக்கையுடனும் வெற்றி பெறுவது அவசியமாகின்றது.

(3) மனப்பூர்வமான எதிர்ப்பு மற்றும் சிறுபிள்ளைத்தனமான பொறுப்பின்மை ஆகியவற்றுக்கிடையில் வித்தியாசத்தைக் கண்டுணருங்கள். மனப்பூர்வமான எதிர்ப்பற்ற ஒரு விஷயத்திற்காக ஒரு பிள்ளை அடிக்கப்படக் கூடாது. அவன் குப்பையை வெளியே கொண்டு போக மறந்து விட்டதற்காக அடிக்கப்படக் கூடாது. மனப்பூர்வமான எதிர்ப்பு என்பது வேறு விஷயமாக உள்ளது. அது நேரடியாகக் கையாளப்பட வேண்டிய விஷயமாக உள்ளது.

(4) நேருக்கு நேரான எதிர்நிறுவுக்குப் பிறகு மறுஉறுதிப்படுத்திப் போதியுங்கள்.

(5) சாத்தியப்படக் கூடாத செயல்களை வற்புறுத்துவதைத் தவிர்த்து விடுங்கள். ஒரு பிள்ளையினால் அவ்வேளையில் செய்ய இயலாத செயலுக்காக அவனை ஒருபோதும் தண்டியாதீர்கள்.

(6) அன்பே உங்கள் வழிகாட்டியாக இருப்பதாக.

மென்மையான கவனிப்பும் (பேணி வளர்த்தல்) சிட்சையும், தந்தையர் களுக்கான முக்காலியில் இரு கால்களாக உள்ளன. இது நம்மை அத்தியாவசியமான மூன்றாவது காலினிடம் கொண்டு வருகின்றது.

3. போதனை. போதனை (கிரேக்கம்: *nouthesia*) என்ற வார்த்தையானது “சிந்தைக்கு முன்பாக வைத்தல்” என்று நேரடியான அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. இது வாய்மொழியான அறிவுறுத்துதல் அல்லது வாய் மொழியான எச்சரிக்கையைக் குறிப்பிடுகின்றது. பிரதான ஆசாரியரான ஏலி, தம் பிள்ளைகளுக்குச் செய்யத் தவறி விட்டார். என்ன நடந்தது என்று கவனியுங்கள்:

கர்த்தர் சாமுவேலை நோக்கி: “இதோ, நான் இஸ்ரவேலில் ஒரு காரியத்தைச் செய்வேன்: அதைக் கேட்கிற ஒவ்வொருவனுடைய இரண்டு காதுகளிலும் அது தொனித்துக் கொண்டிருக்கும். நான் ஏலியின் குடும்பத்திற்கு விரோதமாகச் சொன்ன யாவையும், அவன் மேல் அந்நாளிலே வரப் பண்ணுவேன், அதைத் தொடங்கவும் முடிக்கவும் போகிறேன். அவன் குமாரர் தங்கள்மேல் சாபத்தை வரப் பண்ணுகிறதை அவன் அறிந்திருந்தும், அவர்களை அடக்காமற் போன பாவத்தினிமித்தம், நான் அவன் குடும்பத்துக்கு என்றும் நீங்காத நியாயத் தீர்ப்பைச் செய்வேன் என்று அவனுக்கு அறிவித்தேன்” (1 சாமு. 3:11-13).

செப்துவஜிந்தது மொழிபெயர்ப்பில், வசனம் 13ல், “rebuke” என்ற வார்த்தையானது 6:4ல் காணப்படுகின்ற “போதனை” என்ற வார்த்தைக் கான அதே வேறு வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஏலி தேவனைச் சேவிப்பதில் தமது வாழ்வைச் செலவிட்டார். அவர் இஸ்ரவேலின் ஆராதனையை வழிநடத்தினார், ஆனால் தன் பிள்ளைகளைக் கண்டிக்க வேண்டிய வேளைகளில் அவர் அவர்களைக் கண்டிக்கவில்லை. சில வேளைகளில் தந்தையர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் மிகவும் கண்டிப்பாக நடந்து கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. தக்க வகையிலான பெற்றோர்களாயிருப்பதற்கு நேரடியான அறிவுறுத்துதல் அவசியமாக உள்ளது.

முடிவுரை

ஒவ்வொரு தந்தையும் தமது குடும்பத்தை, வாழ்வின் அபாயங்கள், போராட்டங்கள் மற்றும் அறைகூவல்களினூடே வழிநடத்திச் செல்லும் பொறுப்பைத் தேவன் கொடுத்துள்ளார். உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வெறுப்பைத் தூண்டாத வகையில் அவர்களை வழிநடத்துங்கள். நேர்மறையான முக்கூற்றினைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் வழிநடத்துங்கள்: மென்மையான கவனிப்பு (பேணிக்காத்தல்), சிட்சை (தண்டித்தல்) மற்றும் போதனை.

குறிப்புகள்

¹Stu Weber, *Tender Warrior: God's Intention for a Man* (Sisters, Oreg.: Multnomah Books, 1993), 21-26. ²Robert Coles, "Reflections," *Christianity Today* (16 June 1989), 45, quoted in Steve Farrar, *Point Man: How a Man Can Lead a Family* (Portland, Oreg.: Multnomah Press, 1990), 209. ³Allan Loy McGinnis, quoted in Farrar, 211-12. ⁴*Ibid.*, 213-16. ⁵*Ibid.*, 215-16. ⁶An excellent resource for exploring the scope of discipline is James Dobson, *Dare to Discipline* (Wheaton, Ill.: Tyndale House Publishers, 1970), 15-62.